

De

Moeial

Studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel in samenwerking met BSG, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur - 13de jaargang - nummer 3 - 9 november 1995

Redactioneel

Er broeit weer wat aan de VUB. Zoals u op deze en andere bladzijden van uw Moeial kunt merken, worden sommigen hier monddood gemaakt. Deze vaststelling is helemaal niet uit de lucht gegrepen. In recente gesprekken met leden van de universitaire gemeenschap konden wij namelijk vaststellen dat velen niet bepaald verlegen zijn om bij pot en pint hun kritiek te uiten over het reilen en zeilen aan deze universiteit. Maar vanaf wij voorstellen om dit op papier te zetten en te publiceren, kunnen wij rekenen op enige terughoudendheid en blijken zij niet meer bereid om hun pen in gal te dopen. Integendeel, er wordt ons dan uitdrukkelijk gevraagd om hen niet te citeren. Aan de basis van deze tweeslachtige houding ligt de angst. De angst voor allerhande pesterijen, gaande van geplaag in de bureaucratische poppenkast over het schrappen van projecten in embryonale fase tot het plaatsen van een eerste of een bijkomend streepje op 'het strafblad' (3 streepjes betekent ontslag) van de persoon in kwestie, bij het openlijk naar buiten treden met kritiek op het VUB-beleid of non-beleid. Dit klimaat staat haaks op de woorden die rector Witte in de mond nam tijdens de academische openingsrede: autoritarisme, overdreven discipline, respect voor de hiërarchie, de arrogantie van het professoraat, conformisme: het zijn attitudes die aan de VUB weinig gewaardeerd worden. Protest, contestatie en tegenmacht gedijen er heel wat beter.

Waarom wil de VUB nu absoluut enkele stinkende potjes afdekken en doen alsof er niets aan de hand is? Is het uit schrik voor de confrontatie met haar weifelachtige houding in materies als de betekenis van een vrije universiteit en de aard van het te verstrekken onderwijs in een wereld waar de opmars van extreem-rechts en de herleiding van iedereen en alles tot slechts een instrument in de moordende concurrentiestrijd niet meer te ontkennen valt? Hoopt de VUB dat de overheid en de zakenlui haar zullen gedogen indien ze op zo weinig mogelijk tenen trapt? Wat het ook moge zijn, de VUB houdt op te zijn wat ze beweert te zijn, nl. een Vrije Universiteit, indien met een dergelijk censuur-klimaat, dat voor iedereen verstikkend werkt, geen komaf gemaakt wordt.

Ook De Moeial komt hierdoor in ademnood. Informatiedoorstroming is niets anders dan onze zuurstof, onontbeerlijk voor de uitgave van een kritisch tweewekelijks studentenblad. Dat we in de hogere echelons van de hiërarchie op weinig begrip kunnen rekenen, wisten we al langer dan vandaag. Zeer recent werd dit nog maar eens duidelijk tijdens één of ander bestuurcollege over de interne communicatie waar een nieuwe

betrekking in het leven werd geroepen. De taakomschrijving luidt als volgt: De samenwerking met De Krant zal hij verder uitbouwen en een samenwerking met de OSB-briefing starten.

De Moeial wordt hier gewoon doodgezwegen. Dit is niets nieuws en gedurende enkele jaren reeds proberen we dit euvel te verhelpen door ons vast te klampen aan enkele informele bronnen die De Moeial gunstig gezind zijn. Soms toont iemand zich ook bereid om zijn mening ongezoeten weer te geven via een artikel in De Moeial. Maar nu dat ook dit ophoudt kunnen wij onmogelijk zijn wat we beweren te zijn namelijk een kritisch onafhankelijk studentenblad.

De enigen die kunnen reageren op dit terreurklimaat zijn de studenten. Het wordt tijd dat wij beseffen dat wij de meest onafhankelijke en onaantastbare geleiding zijn van de universiteit -meer zelfs van de maatschappij. Ons kunnen ze niet kloven met streepjes, het schrappen van projecten... en tijdens de examens zijn we gewapend met een examenreglement.

De studentenvertegenwoordiging in organen als de Sociale Raad (SoR) en de Raad van Bestuur (RvB) kan hiertoe een belangrijke hefboom betekenen indien de studenten bezit nemen van deze structuren in plaats van dat zij zich aanpassen aan de heersende mentaliteit in deze structuren namelijk die van de boekhouder. Vooral de SoR leent zich hiertoe aangezien studenten hier theoretisch de meerderheid vormen. Ook de voorzitter is de laatste jaren steeds een student. Een radicale mentaliteitsverandering bij de studentenvertegenwoordiging is hiervoor nodig. Zij moeten aanvaarden dat zij aan de studenten moeten denken -meer nog de studenten moeten in feite voor hen denken- in plaats van voor de studenten of erger, aan zichzelf. Indien blijkt dat het technocratisch gangreen in deze organen reeds in kritieke fase is beland, dan is amputatie noodzakelijk. Onder amputatie verstaan we het collectief ontslag van de studentenvertegenwoordiging. Enkel zo kunnen we duidelijk ons ongenoegen uiten over de huidige constellatie.

Diegenen die niet zien dat een radicale ommekeer nodig is, raden we een bezoek aan de oogarts aan.

De Redactie

Abonneren op De Moeial kan door te storten op rekeningnummer: 001-1386975-48 met vermelding van naam en adres. Gewoon abonnement: 250,- steunabonnement: 500,-

De VUB
censureert.

Volgende keer hopen
we een tipje van deze
zwarte blok op te
lichten.

Inhoud

Lezersrubriek

Het artikel 'All we need is a total lack of respect' in de vorige Moeial is sommigen blijkbaar in het verkeerde keelgat geschoten. Peter Degroote en Bart Temmerman doen een poging om de stevige argumentatie van ROI te ontkrachten. Eveneens een reactie over het hete hangijzer dat 'numerus clausus' heet. Cristof Van Laethem houdt een pleidooi voor de invoering van de numerus clausus met als argument dat student er alleen maar beter van kan worden. (pagina's 2 en 8)

Numerus Clausus

Het blijft verdacht stil rond de reacties op de voorstellen van minister Vanden Bossche, Colla en De Galan. Het standpunt ingenomen door Studiekring Vrij Onderzoek, het Brussels Studentengenootschap en De Moeial werd reeds verscheidene maal verstuurd naar persagentschappen en het dagblad De Morgen. Tot nu toe werd het in de pers doodgezwegen. Wij bieden u dan ook deze primeur op pagina 3.

Verkiezingen

De verkiezingen voor de SoR en de RvB zijn weer in aantocht. Dit jaar hangt er wat meer spanning in de lucht aangezien de te verdelen zetels kleiner zijn dan de kandidaten die er op azen. Twee lijsten komen op, die zich voorstellen op pagina 4, en eveneens onafhankelijk kandidaat Peter Degroote die we echter niet meer konden bereiken.

Abu-Jamal

Het proces O.J. Simpson is niets anders dan een mediastunt om het Amerikaans rechtssysteem te rechtvaardigen. Het internationale protest op de gang van zaken in het proces Abu-Jamal is immers de enige reden dat Abu-Jamal bij wijze van spreken nog niet aan een touw bengelt. Een beeld van de Amerikaanse repressie in de jaren negentig door een beschrijving van het proces Abu-Jamal op pagina 5.

De bizarre wereld

Opmerkelijke bizarre feiten, die zich de afgelopen 2 weken in deze absurde wereld hebben voorgedaan, zullen jullie vanaf vandaag tweewekelijks in een vaste rubriek in de maag gesplitst krijgen. (pagina 6)

Lezersrubriek

Numerus Clausus

Jullie hebben het volgens jullie publicatie van 19 oktober blijkbaar niet zo begrepen op een numerus clausus. Graag wil ik via deze lezersbrief bijdragen tot de discussie. Als student noto bene. Het is die student die jullie willen verdedigen, ja toch? Wel ik ook, maar daar houdt de overeenkomst op.

Jullie linkse visie, die zegt dat iedereen dezelfde kans moet krijgen om een diploma te halen, is op papier zeer mooi, maar bestaat in werkelijkheid niet. Want er zijn inderdaad nu al te veel studenten en in 1995 is ons diplomaatje nauwelijks nog wat waard. Dat merk je als je in de praktijk in één of andere firma eens gaat rond kijken en ten tweede omdat tegenwoordig iedereen een (vaak universitair) diploma heeft. Je kan niet ontkennen dat de waarde ervan enorm is gedevalueerd de jongste tien jaar. Een numerus clausus kan daar misschien iets aan doen.

Bovendien is een numerus clausus zo oud als de straat. Aan het begin van het academiejaar is de traditionele openingsrede immers: 'kijk eens links en rechts van u en weet dat volgend jaar slechts één van jullie drie hier nog zal zijn'.

Is dat geen numerus clausus misschien?

Inderdaad, dat is ook een numerus clausus, alleen wordt die niet als dusdanig voorgesteld. Maar het resultaat blijft wel precies hetzelfde, want twee op drie gaat er effectief uit. Het enige waar jullie tegen protesteren, is de mathematische zekerheid van iets wat al lang bestaat. Mijns inziens kan een numerus clausus enkel in het voordeel van de studenten zijn.

Christof Van Laethem
2de lic. Communicatie

N.v.d.r.: Liefste christof, democratisering van het onderwijs

De meeste dromen zijn bedrog

Met veel interesse heb ik 'All we need is a total lack of respect' (DeMoeial n°2) gelezen en herlezen. In dit artikel tracht ROI de studentenbeweging en vertegenwoordiging te analyseren zowel algemeen gezien als meer toegespitst op de reële situatie aan de VUB.

Het gebeurt niet zo vaak dat een verkozen studentenvertegenwoordiger voor De Moeial in de pen kruipt, ik doe bij deze een poging en moedig anderen aan mijn voorbeeld te volgen.

Deze tekst is geen 'recht op antwoord', noch een gefundeerde analyse.

Introductie tot . . .

Wat ik spijtig vind is dat de auteur op een eerder ongenueanceerde manier de studentenvertegenwoordiging aanvalt en anderzijds de 'modale student' ongemoeid laat. De institutionalisering van de vertegenwoordiging is volgens hem verantwoordelijk voor de desintegratie van de beweging. Als

zou er ongetwijfeld ook zonder uw medewerking gekomen zijn als jij zo'n 25 jaar geleden had gestudeerd. De maatschappelijke beweging die toen ontstond wilde de ont koppeling studie-beroepsfinaliteit bewerkstelligen. Onderwijs is, uw mening ten spijt, nog steeds een fundamenteel recht in deze samenleving. Een vrije studiekeuze is daar onontkoombaar mee verbonden. Bovendien zou enig historisch besef, zeker van een communicatiestudent, niet ongepast zijn. U spreekt van een linkse visie, daar waar toegang tot het hoger onderwijs stoelt op de democratische grondvesten van de samenleving. Gelieve uw cursus 1ste kan "politieke geschiedenis van België" nog eens door te nemen.

Um mening is doordrongen van een doorgedreven marktlogica. U vindt dat de waarde van een diploma gedevalueerd is doordat teveel studenten genieten van hoger onderwijs. Indien u onderwijs enkel beschouwt als een voorbereiding op het latere beroepsleven en afgestudeerden volgens u met elkaar moeten concurreren op de arbeidsmarkt, kunnen wij u niet tegenspreken. Een te hoog aanbod van afgestudeerden heeft dan inderdaad een 'devaluatie van een diploma' tot gevolg. Een gemakkelijke oplossing is dan het aantal studerende te beperken zodat deze zeker zijn van een rooskleurige toekomst met vrouwtje/ventje, twee kindjes, een huisje en een tuinkabouter. Heeft u bovendien ook al eens nagedacht over welke de gevolgen zouden zijn voor de niet-studerenden?

Onderwijs is meer dan enkel een beroepsopleiding. Het moet bijdragen tot de ontplooiing en de kritische instelling van elk individu. Argumentaties die het onderwijsaanbod afstemmen op de arbeidsmarkt, geven ons de indruk dat uw vader/moeder voorzitter is van het VEV (indien dit niet zo zijn, bent u een pathetische looser en indien dit wel zo zijn bent u een pathetische demagoog).

Anderzijds vragen wij ons af, of u ooit al eens een academische openingszitting heeft meegemaakt. Geen geluk, por favor.

er één plaats is waar je zou mogen verwachten dat de basis zijn vertegenwoordigers controleert en indien nodig ingrijpt, dan is het wel in een universitaire gemeenschap. Van universiteairen verwacht je toch een kritische geest en doorgedreven engagement.

Ons aller doel zou inderdaad 'een zinvolle invulling van de tijd die je doorbrengt op aarde' moeten zijn: door studie aan jezelf én de maatschappij rondom je werken (ik neem hier de vrijheid de auteur enigzins gewijzigd te citeren vermits hij Solvay's uitdrukkelijk uitsluit, maar wel de pretentie heeft het principe op zichzelf van toepassing te achten).

Als De Moeial het zich veroorlooft alle vertegenwoordigers op een zelfgevoegzame carrière te noemen, laat mij dan de gelegenheid op dezelfde ongenueanceerde manier de gans Vub te typeren. Student: iemand die braaf zijn lesje leert, zijn pinten drinkt, een krant koopt voor de sportbijlage, nieuwsuitzendingen al zappend omzeilt.

Assistent: iemand die ambitieus begint maar al gauw zere tenen

Studenten en studentenvertegenwoordigers, ... of het verhaal van de schijnbaar oneindig diepe kloof.

In de jongste editie van De Moeial (dd. 19 oktober) worden studentenvertegenwoordigers afgeschilderd als gewetenloze carrièrjagers die zo snel mogelijk naar 's lands (al of niet politiek) top willen doordringen. Als kritisch denkend VUB'er heb ik persoonlijk ook waar mijn bedenkingen bij het gevoerde beleid. Al (er zijn uiteraard uitzonderingen) mijn kollega's (in de ijdele veronderstelling dat we er zelf niet bij horen, ...) afschilderen als carrièrjagers en 'niets zinnig uitzetredende mensen' vind ik als BWC-voorzitter echter grenzeloos overdreven en zelf beschamend. Bijgevolg kan ik het niet nalaten om hier enkele bedenkingen bij te maken.

Ten eerste is het zo dat die mensen alleen maar naar eigen goeddunnen kunnen oordelen door het feit dat de zwaarste massa hier op deze universiteit toch niets van zich laat horen. Ze kunnen dus met andere woorden alleen maar op hun eigen grijze hersenmassa steunen. Hier op het Oefplein ondervinden we dat maar al te goed. Ook wij krijgen (via de nodige omwegen natuurlijk) dikwijls het verwijt 'niets uit te vreten', zoals jullie dit in de jongste Moeial nogal boers weergeven. De klachten- en ideeënbus blijft daarentegen altijd leeg. Zelfs als men de medestudenten om hun opinie vraagt (bijvoorbeeld bij de veiligheidsproblematiek, algemeen bewonersreglement, ...)

krijgt men nog geen respons (enkele positieve uitzonderingen buiten beschouwing gelaten). Ieder idee of klacht die wel in de bus zat, is echter behandeld geweest.

Studentenvertegenwoordigers zijn ook maar mensen en hun ideeën zijn ook maar gelegitimeerd, vandaar dat het zo belangrijk is dat de basis (waar wij mijn inziens tussen haakjes ook nog deel van uitmaken) zijn ideeën en klachten kenbaar maakt. Wij kunnen immers moeilijk overal tegelijk zijn of alles ruiken.

Ten tweede gelooft de auteur van het artikel kennelijk nog steeds nog in sprookjes.

Studentenvertegenwoordigers zouden

omzeilt om toch nog te kunnen doctoren.

Professor: iemand die ooit iets presteerde op wetenschappelijk vlak, nu 'burned out' is en wat hij zich nog herinnert van zijn bijdrage aan de wetenschap, voorleest in een lege aula.

Personeel: voeren uit (maar wat precies? dat durven ze zich al lang niet meer af te vragen). Alle beheersorganen: theekransjes van vrijmetselaars.

Nog meer kritiek, rechtzettingen en DE DROOM

Ik verwijt de auteur dan ook dat hij zijn analyse wil verkopen door zijn artikel te doorspekken met enkele halve waarheden en bovendien getuigt de lay-out hier en daar van sensatiezucht. Waar hij met goede bedoelingen uiteindelijk tot alternatieven wil komen, speelt hij aldus de anti-politiek in de kaart.

Zo'n halve waarheid is bijvoorbeeld het voorbeeld van de verhoging van de inschrijvingsgelden voor de V.A.O.'s. Het ganse verhaal zou me

(Vervolg op p. 8)

kennelijk een soort idealistische heiligen moeten zijn die alleen maar tot doelstelling hebben om de studenten te dienen, enige ambitie zou daarbij totaal uit den boze moeten zijn. In de tijdgeest van '68 was dat misschien wel een aanneembare hypothese, in '95 klinkt het echter nogal achterhaald. Een universiteit moet een algemeen vormende opleiding bieden. Studentenvertegenwoordiging is mijn inziens daar een onderdeel van en geloof mij, als men geen ambitie heeft, denk ik dat men al snel de brui heeft aan het studentenvertegenwoordiger 'spelen', men ligt immers constant onder vuur door allerlei al dan niet gerechtvaardigde kritiek. Men zou de VUB kunnen voorstellen als een België in 't klein waar er dan ook constant 'politieke' manoeuvres worden gevoerd (alleen missen we hier nog een CVP of nog erger om op te schieten zodat er ons alleen maar de mogelijkheid blijft om op elkaar te vitten) wat leidt tot de nodige irritatie tussen studentenvertegenwoordigers onderling maar ook naar de 'basis' toe.

Ten derde lijkt het net alsof mijn collega's van de SoR en de RvB (wij van de BWC ook?) helemaal niets goed kunnen doen. Dan vraag ik mij af wat die mensen hele dagen zitten te vergaderen. Akkoord er zijn (misschien wel veel ...) zaken waar men zijn bedenkingen kan bij hebben, maar daarom stellen alsof ze plots niets meer kunnen doen dat goed is lijkt nogal straf. Het probleem zit hem in het feit dat een klein groepje mensen steeds op een voor de duur oneindig veel vergaderingen moet zijn waardoor elke vorm van creativiteit verdwijnt. De subcommissies van de SoR bevatten op hun beurt terug dezelfde SoRleden (plus een aantal andere). Dit zou eenvoudigweg opgelost kunnen worden door in de subcommissies andere mensen te plaatsen dan die 12 die mensen die al in de SoR zitten, zo ontlast men niet alleen de mensen die in de SoR zitten, maar betreft men ook meer mensen bij het beleid, en hoe meer mensen kunnen deelnemen aan het beleid, hoe kleiner de kloof mijn inziens wordt tussen beleid en basis.

Dit alleen lost echter weinig op als men de interesse van de basis niet kan bereiken. Op Oefplein ligt het in de bedoeling dat we met de huidige bewonerscommissie volgende legislatuur (we beschikken vanaf februari immers eindelijk over een eigen lokaal) "de boer op gaan" (gezien de passiviteit hier rekenen we erop dat er toch weer geen verkiezingen zullen zijn en dat we het weer allemaal zelf zullen moeten doen...) om de medestudenten te bereiken en ze een beetje bewust te maken. Persoonlijk zie ik de mensen van de SoR dit moeilijk doen voor de ganse VUB-gemeenschap. Een soort charme gericht promotieinitiatief lijkt me ook niet echt aangewezen. Wat wel aangewezen is, is een betere informatiedoorstroming.

In dit alles heeft de universiteit wel een grote verantwoordelijkheid. Ons "oerdegelijk" Vlaams onderwijssysteem is er immers veel te veel op gericht om boekjes van buiten te leren (die men een week na de examens toch al lang weer vergeten is). Voor discussie en creativiteit lijkt er in ons onderwijssysteem bitter weinig plaats. Men houdt de humanioraleerling(e) immers liever braaf en volgzzaam. Voor een politiekbewuste opvoeding en discussiecultuur lijkt er bijgevolg geen plaats. Misschien moet de

universiteit in eerste kan een cursus inrichten die er op gericht is om ons studenten terug politiek bewust te maken en de nodige passiviteit te doorbreken. Dit zouden nog eens colleges zijn die de VUB waardig zijn... (in tegenstelling tot sommige andere colleges...).

Ten vierde merk ik dat er weer maar eens geschoten moet worden op ons handelsingenieurs. Ik zie eerlijk gezegd niet goed in wat de bewuste opmerking hieromtrent komt doen. Kennelijk zijn veel collegastudenten ons liever kwijt dan rijk. Het moge een troost zijn voor de "Solvay go home"-naevelingen, het aantal eerste kandidatuurstudenten handelsingenieurs is weer maar eens gedaald (in tegenstelling tot Leuven waar het aantal is gestegen). Binnenkort komt het economisch (en daarmee samengaan politiek) beleid helemaal vanuit Leuven gedictreed worden, misschien zal de anti-Solvay-lobby zich dan beter voelen...

Tot slot kunnen we het volgende stellen. Er is inderdaad een probleem. Het probleem heeft een naam, namelijk de bewuste kloof met de burger (in dit geval met de student). De schuld ligt inderdaad voor een (groot) stuk bij de studentenvertegenwoordiging. Zij komt te weinig naar buiten met informatie en dreigt compleet de feeling met de "basis" te verliezen. Ook "het systeem" zit volledig verkeerd in elkaar, er moeten meer mensen betrokken worden bij het beleid en het kiessysteem moet compleet hervormd worden. De huidige SoR heeft (ondanks een reeks waarschuwingen) vertikt op al die problemen te reageren en heeft desbetreffende een grote verantwoordelijkheid. Ook de studenten van de RvB komen met veel te weinig informatie naar de basis toe (maar me dunkt dat ik dergelijke zaken in het verleden ook al heb neergeschreven in een concurrerende studentenpublicatie). De schuld volledig bij de studentenvertegenwoordiging leggen is echter ook verkeerd. Zij (wij?) kunnen toch moeilijk verantwoordelijk gesteld worden voor de passiviteit van de medestudenten. Zoals gewoonlijk moet de oplossing van het probleem van twee kanten komen...

In deze materie hebben studentenpublicaties zoals de Moeial een grote verantwoordelijkheid. Het feit dat zij de problematiek naar boven brengen valt aan te prijzen. Dat zij dit doet via afbrekende cynische artikels is echter beneden het niveau van een wat een goed artikel zou moeten zijn. Zonder te willen raken aan de kritische aard van wat een studentenpublicatie moet zijn, zou ik toch durven voorstellen om in het vervolg de ondertoon van het artikel toch wat opbouwender te maken in plaats van afbrekend. Dergelijke artikels als dat van 19 oktober maken de spreekwoordelijke kloof alleen maar groter tot wat wel eens een onoverkomelijke ravijn zou kunnen worden. In plaats van tot revolutie op te roepen (burgerlijke ongehoorzaamheid, terug trekken uit alle beheersorganen) zou men misschien beter de mensen sensibiliseren om mee te doen met het beleid en zijn ideeën kenbaar te maken.

Peter Degroote,
Voorzitter BWC Oefplein

(PS. Het feit dat mensen mij vragen of ik terug voorzitter wil zijn voor de volgende legislatuur, geeft mij het gevoel wel iets zinnigs te doen...)

Standpunt over toegangsbeperkende maatregelen

De vrije toegang tot het onderwijs, gedeeltelijk verwezenlijkt na de democratiseringsgolf tijdens de jaren '60 en een principe ingeschreven in de grondwet, is sinds de jaren '70 aan aanvallen onderhevig.

Het pleidooi voor de invoering van toelatingsbeperkende maatregelen in de richting geneeskunde (numerus clausus, numerus fixus, ingangsexamen en andere demonen) is niet nieuw. Reeds 25 jaar wordt dit verdedigd met **weinig steekhoudende argumenten** door voornamelijk de artsensyndicaten en die partijen waar zij een belangrijke machtsbasis hebben. De laatste jaren is er echter een brede politieke consensus ontstaan rond vernoemde maatregel. Van den Bossche, Vlaams Minister van Onderwijs, wenst er dit jaar een prioriteit van te maken. De Waalse Minister van Onderwijs, Grafé zou echter zijn mening niet delen zodat strategen als De Galan (Sociale Zaken) en Colla (Gezondheidszorg) het hoogdringend vonden om een federaal initiatief in deze materie te ondernemen. Zij pleiten onomwonden voor een 'vestigingswet' voor geneesheren, een maatregel die nog verder gaat de numerus clausus. De gebruikte taktiek is tweeledig. Enerzijds verplaatst men de discussie van de vrije toegang tot het onderwijs naar de manier waarop het zogezegd overaanbod aan geneesheren zal ingekrimpt worden. Anderzijds lijkt de numerus clausus aannemelijker om erger, de kontingentering, te voorkomen. Hiermee wensen zij de geneeskundestudenten achter zich te scharen en dwingen zij Grafé om zijn mening te herzien.

Toelatingsbeperkende maatregelen zijn volgens de verdedigers noodzakelijk om verschillende redenen. De **stijging van de gezondheidsuitgaven** zou de pan uitswingen door de concurrentie tussen het té grote aantal geneesheren. Dokters zouden immers, gedwongen door de concurrentie, de vraag naar verzorging manipuleren zodat er meer dan nodig verbruikt wordt. Een te groot aantal artsen zou dus een te groot voorschrijfgedrag als gevolg hebben. Het **overaanbod aan dokters** zou een negatieve invloed hebben op de kwaliteit van de gezondheidszorg aangezien een degelijke artspraktijk een minimum aantal consultaties per dag zou vereisen opdat zijn diagnosescherpte niet zou verzwakken. De toevloed van **Nederlandse studenten**, die in België de numerus clausus in Nederland wensen te omzeilen, brengt een te grote budgetaire last met zich mee. En men zou **frustraties willen vermijden bij werkloze afgestudeerden** in de geneeskunde.

Dit is de argumentatie die uitreuen herhaald wordt. Het wordt tijd dat deze luchtbel definitief doorprikt wordt.

De stijging van de gezondheidsuitgaven wordt helemaal niet afgeremd door het aantal geneesheren te beperken. Wat of wie garandeert ons dat het voorschrijfgedrag en ook de geldhonger van de artsen zou verminderen eens er minder artsen een praktijk uitoefenen? In landen waar een numerus clausus geldt, merken we trouwens helemaal geen vermindering van de gezondheidsuitgaven. Integendeel, in Frankrijk, waar al twintig jaar een numerus clausus bestaat zijn de kosten voor de gezondheidszorg verviervoudigd terwijl zij in België voor dezelfde periode slechts verdubbeld zijn (Ad Valvas, jrg 40, Nummer 3).

De veronderstelde positieve correlatie tussen het aantal patiënten per dag en de kwaliteit van de verzorging is nog nergens aangetoond. De laatste studie die gebruikt wordt om het overaanbod aan geneesheren aan te tonen zijn trouwens gebaseerd op een praktijk van 28 patiënten per dag en

een 52-uren werkweek. In dit verband kan men zich dan ook de vraag stellen of niet het tegendeel waar is. Kan een dergelijk overbelaste arts nog een degelijke verzorging bieden? Heeft hij voldoende tijd om al zijn aandacht aan de patiënt te schenken? De redenering van de aanhangers van de numerus clausus is eveneens gebaseerd op het aantal zieken die zich financieel een behandeling kunnen veroorloven en niet op het aantal werkelijke zieken. Bovendien wordt totaal geen rekening gehouden met toekomstige evoluties zoals bijvoorbeeld de vergrijzing.

Dat de toevloed aan Nederlandse studenten een bijkomende financiële last met zich meebrengt kunnen we niet ontkennen. Wel zijn wij van mening dat dit feit helemaal niet mag gebruikt worden om hier eveneens een numerus clausus door te voeren. Het is niet omdat onze buurlanden perverse maatregelen hanteren dat dezelfde absurde logica hier moet gelden. Dergelijke vergelijkingen brengen een neerwaartse spiraal van anti-democratische beleidsopties met zich mee. Eerder moet er werk gemaakt worden van een democratischer beleid in onze buurlanden.

Het laatste argument getuigt helemaal van een valse bekommernis.

De invoering van een numerus clausus biedt helemaal geen oplossing voor frustraties. Een werkloze, of zelfs werkende, die niet de kans gekregen heeft om zijn geliefkoosde studie aan te vatten is zeker gefrustreerd. De numerus clausus verschuift enkel het werkloosheidsprobleem aangezien diegenen die niet toegelaten worden tot de geneeskunde andere studierichtingen zullen uitproberen die dan in de ogen van onze bewindvoerders eveneens met overbevolking te kampen hebben. De deur is dan op een kier gezet voor een algehele toelatingsbeperkende maatregel zodat de **weinig afgestudeerden** quasi-zeker zijn van een job. Studeren, nog altijd synoniem voor zichzelf te ontplooiën, dachten wij, is in die optiek dus niet weggelegd voor werklozen. Aan de oorsprong van een dergelijke gedachtensprong ligt een eng-professionele visie op onderwijs.

Onze tegenargumentatie richt zich hier op de numerus clausus. Het ingangsexamen is echter op dezelfde leest geschoeid. Ook hier is de selectie de primaire bedoeling die men dan wil rechtvaardigen door de illusie van de gelijke kansen. Wij drukken dan ook onze verontwaardiging uit over de zgn. MENO-test aan de VUB en andere universiteiten. Gaat men hier niet op zoek naar welke criteria gebruikt moeten worden om een effectieve beperking in te stellen? Wij vrezen dan ook dat deze test in de toekomst door een ingangsexamen zal vervangen worden.

Wij, studenten, blijven principieel gekant tegen elke maatregel die de democratisering van het onderwijs aantast. Wij verzetten ons dan ook tegen elke vorm van toelatingsbeperkende maatregelen en drukken eveneens onze solidariteit met de Franstalige studentenbeweging die met dezelfde problematiek te kampen heeft. Eens te meer blijkt dat de communautaire scheiding van het departement onderwijs onder meer als doel heeft de studentenbeweging te verdelen. Wij zijn dan ook bereid om de herfinanciering van het onderwijs op de politieke agenda te plaatsen. Dit wensen wij niet gekoppeld te zien aan de splitsing van de sociale zekerheid of aan de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde.

Brussels Studentengenootschap
Studiekring Vrij Onderzoek
De Moecial

EXCUSE US, WHILE WE KISS THE SKY...

Wij hebben vernomen dat sommigen zich gestoord hebben aan het veelvuldig voorkomen van de Engelse taal in de vorige Moecial.

Er werd (wordt ?) ons van alles verweten: pretentie, imperialisme, kultuurbarbarisme, noem maar op. Wij dachten dat het gewoon grappig was.

Ons echter niet gelaten. Indien er van ons verwacht wordt dat wij de nieuwe Standaard worden (AVV/VVK), dan zullen wij dit lekker niet doen. Taal is een communicatiemiddel, en indien wij denken dat een bepaalde boodschap beter tot uiting komt in een andere taal dan het Nederlands, dan zien wij geen enkele reden om dat niet te doen (de volgende Moecial wordt waarschijnlijk in het Chinees gepubliceerd).

Dus, sorry mensen indien wij pretentius overkomen, het is echt niet onze bedoeling. Just free your mind, and the rest will follow...

FRED

Aandacht

Een initiatief van BSG, VVS, VO,
De Moecial, BOX, GK, VUB

De Studiekeuze mag zich nooit onderwerpen,

noch aan dogma's,
noch aan politieke partijen,
noch aan de hartstocht van een minister,
noch aan het belang van
beroepsverenigingen,
noch aan een toegangsbeperkende
maatregel,
noch aan vooroordelen,
noch aan opportunisme,
noch aan een Numerus Clausus,
noch aan om het even wat,

maar uitsluitend aan de oprechte en bewuste
keuze van de student

want onderwerpen betekent het einde van elke
universiteit.

Poincaré is alive

Keuzebeperkende maatregelen leiden tot:

- een situatie waarbij een beperkt aantal studenten een bepaalde opleiding kunnen volgen.
- het definitieve einde van de vrije studiekeuze.
- het reduceren van universiteiten tot fabrieken waarvan de "productie" moet gepland worden op korte en lange termijn.

Concreet gesteld betekent dit

- superuniversiteiten met grote en leefbare faculteiten
- kleine universiteiten met een beperkt studieaanbod
- het einde van de VUB als volwaardige en volledige universiteit

Info Info Info Info Info Info Info Info Info Info Info Info Info Info Info Info Info Info Info Info

**Nationale betoging tegen elke vorm van
studentenbeperkende maatregelen
woensdag 22 november 1995**

Verkiezingen! Nalatigheid?

De komende weken zal het je zeker niet ontgaan dat er verkiezingen plaatsgrijpen (dit jaar zijn er immers meer kandidaten dan mandaten), maar wellicht was je niet op de hoogte dat ook *jij* je kandidaat kon stellen. Waarom?

Zowel het kiesreglement van de Sociale Raad als dat van de Raad van Bestuur bevat een artikel over de bekendmaking. Dit artikel vertelt waar de aankondigingen moeten gebeuren: "in alle faculteitssecretariaten, in het secretariaat van het Hilok, in de inkomhal van het administratiegebouw, in het secretariaat van de sociale sector studenten, in de restaurants en in de inkomhallen van de studentenhomes, in het A.Z. en op alle andere nuttige plaatsen. Tevens wordt dit bericht al vavas uitgehangen en wordt het gepubliceerd in de studentenpublicatie."

Geen van de artikels vermeldt echter door *wie* dit moet gebeuren. Is dit de reden waarom het niet gebeurd is? Nuance: na lang zoeken hebben we *toch* enkele (gele) affiches kunnen ontdekken... We beschouwen dit als een grove nalatigheid vanwege de academische overheid. Daarom besloten wij deze zaak de onze te maken, en om met een eigen affiche (de oranje) de student in te lichten. We hebben geprobeerd ze conform het kiesreglement op te hangen.

Bovendien word je binnenkort een brochure in de handen gestopt, genaamd: *Hoe Stemmen?* Wij hopen dat je de vraag *Waarom Stemmen?* reeds voor jezelf beantwoord hebt.

Studiekring Vrij Onderzoek

Kandidatuurstellingen en Verkiezingen

1. RvB (Raad van Bestuur)
2. SOR (Sociale Raad)
3. Facultaire aangelegenheden

Kandidatuurstellingen

1. & 2. Raad van Bestuur en Sociale Raad

Wie komt in aanmerking?

Elke student die begaan is met het beleid van deze universiteit.

Waar?

Secretariaat van de Raad, Gebouw M, 5de verdiep, rechts van de lift.

Hoe?

Haal daar uw kandidaatsstellingsformulier, vezamel hierop 10 handtekeningen van stemgerechtigden (VUB studenten) en geef het persoonlijk af.

Tot wanneer?

30 oktober 1995, 10 uur.

3. Facultaire aangelegenheden

Wie komt in aanmerking?

Elke student die begaan is met het beleid van deze universiteit.

Waar?

In uw faculteitssecretariaat.

Hoe?

Meld je daar aan.

Tot wanneer?

30 oktober 1995, 10 uur.

Verkiezingen

Wie mag kiezen?

Elke student die begaan is met het beleid in zijn faculteit.

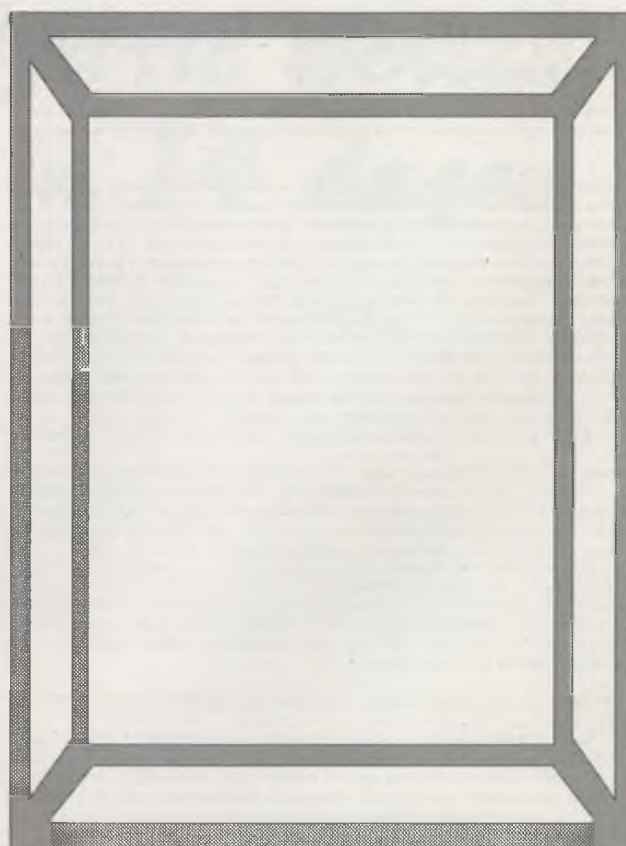
Waar?

Op je faculteitssecretariaat of in het Restaurant.

Wanneer?

14,15 en 16 november 1995.

VU: Studiekring Vrij
Onderzoek

CECI N'EST PAS UNE LISTE

Ja?

"JA", MAAR GEEN JA-KNIKKERS

Er is maar één moment in het jaar waarop de studentenvertegenwoordigers luisteren: wanneer ze herverkozen willen worden. Voor de rest van het jaar moeten ze zich daar niets van aantrekken, want ze moeten toch geen verantwoording afleggen. Hun "werk" kan zelfs moeilijk geëvalueerd worden door de studentengemeenschap, omdat er geen informatiedoorstroming is.

Door het oprichten van een studentenforum (vraag- en antwoordspel tussen studenten en studentenvertegenwoordigers) zullen we verantwoording MOETEN afleggen. Voldoende info over wat er hoven onze koppen gebeurt, is hiervoor onontbeerlijk en niet een alleenrecht van enkele "prominente" studenten.

Dit zijn geen holle woorden, alle personen die voor "JA" opkomen, zowel voor de Sociale Raad als voor de Raad van Bestuur staan hier borg voor.

Met hoopvolle groet,

Haroun & Gerlant, Sabine & Bjorn, Joke (Johanna) & Nele, Maarten & Balder, Fred & Tom, Patrick & Dirk : kandidaten voor de Sociale Raad.

Steven & Ruben (ESP), Salami (Rob) & Jimmy (TW), Stefan & Els (P&O), Fatiha & Joke (Johanna) (RE), Tom & Christine (WE), Thierry & Sami (L&W), Roeland & Marc (G&F) : kandidaten voor de Raad van Bestuur.

MUMIA ABU-JAMAL: AMERIKAANSE REPRESSIE IN DE JAREN NEGENTIG

De wereld heeft gezien hoe begin oktober in Los Angeles O.J. Simpson werd vrijgesproken. Ook zag men hoe zwart Amerika jubelde om dit stukje rechtvaardigheid dat zij volgens hen voor een keer van het Amerikaanse rechtssysteem kregen. Toch maakte de Million Man March duidelijk dat zij nog geen redenen zien om voortaan in dit rechtssysteem, of in het hele politieke systeem te kunnen geloven. Slechts een korte blik in de straten van Southside, Chicago; South Bronx, New York of South Central, Los Angeles, doet al vegeten dat er ooit de verzevenlijkingen van de jaren '60 zijn geweest. dat dit land de slavernij achter zich heeft gelaten of dat het zich een democratie noemt. Uit de officiële statistieken blijkt dat vandaag één of drie zwarte mannen tussen 20 en 30 onder supervisie van het gerecht staat, dat het gevangeniswezen de snelst groeiende sector van de Amerikaanse economie is en zwarten daarin vijfmaal oververtegenwoordigd zijn. De rebellie van Los Angeles in 1992 heeft getoond dat zwart Amerika steeds minder die gang van zaken aanvaardt, en de enige oplossing die de Amerikaanse overheid hieraan wil geven is repressie. Een slachtoffer van deze opflakkerende golf van repressie is de zwarte kritische journalist uit Philadelphia, Mumia Abu-Jamal. Deze ex-Black Panther zit sinds 1982 op "Death Row" in Pennsylvania, en de strijd tegen zijn executie is internationaal ontplooid, daartoe genoot door het politieke "haat- en wraakklimaat" dat vandaag in de VS heerst.

"The voice of the voiceless"

Mumia is al sinds zijn tienerjaren bezig met de zwarte verzetbeweging. Eind jaren '60 was hij als vijftienjarige mede-oprichter van de afdeling in Philadelphia van de Black Panther Party, waarvan hij minister van informatie werd. De BBP ijverde voor zelf-determinatie van de zwarte gemeenschap, organiseerde gratis ontbijten voor de ghettokinderen, onderwijsprogramma's waarin de zwarte geschiedenis wel aandacht kreeg, en protesteerde tegen de brutaliteit van de politie door met wapens in een hand (binnen de wettelijke normen) en een wetboek in de andere aanwezig te zijn als de politie zwarten aanhield. Al in die jaren werd Mumia nauw gevolgd door het FBI, in het kader van het Cointelpro (Counter Intelligence Program): een programma om revolutionaire zwarte en andere bewegingen uit te roeien. Door Cointelpro werden een aantal leiders van de Black Panthers vermoord, velen werden opgesloten, zoals Geronimo Pratt die nog steeds niet vrij is; en de beweging werd verder vleugellam gemaakt door allerlei infiltratie- en intimidatiemethoden. Na het instorten van de Black Panther Party zette Mumia de strijd verder als journalist. Hij maakte radioprogramma's en artikelen over het racistisch en gewelddadig gedrag van politie in Philadelphia, wat hem bij de PPD (Philadelphia Police Dept.) in het vizier bracht. In 1978 bestemde de PPD het huis van Move, een zwarte anarchistische organisatie, die in de eerste plaats door politie-intimidatie ertoe bewogen werd gewapend huis te bewaken. Negen Move-leden werden

tot elk 100 jaar veroordeeld voor het neerschieten van 1 politieagent, hoewel de kogel de agent doodde ergens van hoog achter hem kwam, terwijl de Move-leden recht voor hem stonden. De enige kritiek die in Philadelphia op deze uitspraak te horen was, kwam van Mumia. Ook het geweld door de politie was alleen in Mumia's verslagen terug te vinden. Mumia werd zo bekend in Philadelphia als de "voice of the voiceless". Redenen genoeg voor de Philadelphia Police Departement om Mumia liever kwijt dan rijk te zijn.

Mumia's "onrechtvaardig proces"

In de nacht van 9 december 1981 worden Mumia en een politieagent, Daniel Faulkner, neergeschoten aangetroffen in de binnenstad van Philadelphia. Mumia kan nog in het ziekenhuis gered worden, agent Faulkner sterft. Mumia wordt zeer snel beschuldigd van de moord op Faulkner en wordt reeds op 2 juli 1982 schuldig bevonden van de moord en veroordeeld tot de doodstraf. Mumia was op het moment van het voorval ook een nachtelijke taxichauffeur en stond met zijn wagen op een parkeerplaats net tegenover een hoek waar rond vier uur 's morgens agent Faulkner de wagen van Mumia's broer, William Cook, tegenhield. Mumia zag hoe de agent en zijn broer in een handgemeen raakten waarbij de Faulkner Cook herhaalde malen sloeg met zijn zaklamp. Mumia besloot zijn broer ter hulp te komen en liep de straat over. Tot hier lopen de versies van de verdediging en de openbare aanklager parallel. Mumia werd veroordeeld omdat hij volgens een aantal getuigenissen op de agent kwam toegelopen en hem neerschoot, waarop de agent in zijn val nog kon terugschieten en Mumia raakte. Mumia zou hierna de agent nog hebben afgemaakt met vier schoten van korte afstand. De wijze waarop de beschuldiging, het verloop van het proces en de uiteindelijke veroordeling tot stand zijn gekomen tarten de verbeelding. Pas nu, sinds door de internationale campagne om Mumia te redden er ook fondsen voorhanden zijn, heeft Mumia zich van een serieuze verdediging kunnen voorzien onder leiding van Leonard Weinglass, die in zijn streven om een nieuw proces voor Mumia te verkrijgen de fouten in het oorspronkelijk proces grondig heeft opgediept. Mumia heeft immers steeds onschuldig gepleit en wilde oorspronkelijk van zijn grondwettelijk recht gebruik maken om zichzelf te verdedigen. Lang heeft hij dit niet kunnen doen want snel heeft de rechter, Sabo, die bekend staat als de "hangin' judge" omdat hij meer ter dood veroordelingen op zijn actief heeft dan elke andere rechter in de VS, hem dit recht ontnomen en hem een advocaat toegewezen, Anthony Jackson, die later verklaard heeft dat hij nooit echt geïnteresseerd was om deze zaak te doen en dat hij zich nooit capabel achtte deze tot een goed einde te brengen. De twee voornaamste getuigen van de aanklager waren een prostituee, die al achtendertig arrestaties op haar naam had en nog twee lopende zaken wegens prostitutie; en een taxichauffeur die eerder zijn licentie was kwijtgeraakt door rijden onder invloed en nu dus zonder papieren rondreed. Van beide getuigen, die het

verhaal van de openbare aanklager bevestigden, zijn de affaires met het gerecht geregeld. De taxichauffeur kreeg een nieuwe licentie en de prostituee mocht samen met een andere, die haar oorspronkelijk verhaal als zou zij de echte dader hebben zien weglopen had ingeslikt, ongestoord werken op haar straathoek. Andere getuigen die hebben verklaard dat zij een man, van grotere gestalte dan Mumia, na de schietpartij hebben zien weglopen zijn ofwel nooit in het proces gehoord geweest, ofwel hebben ze na verloop van tijd hun verhalen ingeslikt. Slechts één getuige, Dessie Hightower, heeft op het proces zijn ontlastende getuigenissen kunnen afleggen, maar werd daar in de minderheid bevonden met zijn verhaal. Hightower heeft ook verklaard dat hij de prostituee een heel eind verder van het gebeuren had opgemerkt en dat ze na de schoten kwam vragen wat er gebeurd was. De getuigenissen van wat er nadien in het hospitaal gebeurde verschillen ook sterk. Pas twee en een half maanden na het voorval

kwamen twee politieagenten op de proppen met een getuigenis van een bekentenis van Jamal (die zou gezegd hebben "I shot the motherfucker and I hope the motherfucker dies"), hoewel zij de nacht zelf ook een getuigenis haaden afgelegd, zonder melding te maken van de bekentenis. Een andere agent, Gary Wakshul, die die nacht verklaard had dat hij heel de tijd bij Mumia was geweest en dat deze helemaal niets had gezegd, is nooit gehoord geweest tijdens het proces omdat hij volgens de rechter op vakantie was. Weinglass heeft later ontdekt dat Wakshul tijdens heel de duur van het proces in 1982 thuis was, op minder dan een kilometer van het gerechtshoofd. Zowel Mumia zelf als een verpleegster van het hospitaal hebben later aan Weinglass verteld dat een aantal agenten op Mumia's urinezak hadden gestaan in de hoop zijn blaas te doen springen. Ook op forensisch vlak is er een grote ongerijmdheid in de bewijsvoering. Eerst Jamal en later zijn advocaat Jackson hadden maar 150 dollar ter beschikking gekregen per expert die zij zouden inhuren, en waren dus niet in staat een degelijk ballistisch en pathologisch onderzoek te houden. Leonard Weinglass is wel op onderzoek uitgegaan. In het officieel ballistisch rapport van de politie, dat nooit in het proces is gebruikt, staat duidelijk dat agent Faulkner gedood is door een .44 kaliber kogel, terwijl het pistool van Mumia, volgens de aanklagers het moordwapen, een .38 was. Dit pistool is op de plaats van het gebeuren aangetroffen, maar de politie heeft nooit de meest elementaire en routineuze testen

gedaan om te zien of het pistool recent afgevuurd was (de politie was op een mum van tijd aanwezig en kon door aan de loop te ruiken alleen al bepalen of Mumia's pistool was gebruikt). Op Mumia's handen werden ook geen loodresidues gevonden om te zien of hij een pistool had afgevuurd. Een andere mogelijkheid is dat deze testen wel werden gedaan, maar dat de resultaten ervan nooit gerapporteerd werden. Advocaat Weinglass heeft een boek gepubliceerd, *Race for Justice*, met een volledige beschrijving van het oorspronkelijke proces en een neerslag van alle fouten die er toen gemaakt zijn, met telkens verwijzingen naar de officiële documenten. De meest treffende aberraties komen voor in het stadium van het proces waarbij de strafmaat bepaald moest worden. Alvorens dit stadium kon beginnen heeft rechter Sabo de jury wel twee keer moeten doen beslissen over de schuldvraag. In eerste instantie had de jury (2 zwarten en 10 blanken in een stad die 60% zwart is) immers geoordeeld dat Mumia schuldig was aan moord in de tweede graad, een vonnis waarvoor geen doodstraf kan uitgesproken worden. Sabo vond dat de jury haar werk niet goed had gedaan en stuurde hen terug de beraadkamer in. In tweede instantie verklaarde de jury Mumia schuldig aan moord in de eerste graad. De pleidooien voor het bepalen van de strafmaat konden van start gaan. Hierbij heeft de openbare aanklager uitvoerig gebruik gemaakt van het politiek verleden van Mumia, en hoewel Mumia een blanco strafblad had, is zijn gedrag als tiener bij de Black Panther Party uitvoerig gebruikt. Vooral zijn uitspraak op zestienjarige leeftijd "political power grows out of the barrel of a gun", hiernee in eerste instantie doeleind op de wijze waarop blanken in Amerika hun machtspositie hadden bereikt, is misbruikt geweest in het proces, en heeft er mede toe geleid dat Mumia ter dood veroordeeld werd. Ook hier speelde de selectie van de jury een rol. In Pennsylvania kunnen immers juryleden geweigerd worden als zij tegenstanders zijn van de doodstraf.

De strijd voor Mumia's leven

De zaak Mumia Abu-Jamal is, naast de strijd voor de gerechtigheid voor een mens, ook een symbool geworden. Het is duidelijk dat de politie in Philadelphia Mumia liever kwijt is. Rechter Sabo is lid voor het leven van de Fraternal Order of Police, een conservatieve politiebond die lobbyt voor de executie van Mumia en hem zoveel mogelijk het zwijgen probeert op te leggen (zij hebben ervoor gezorgd dat Mumia's radiocolumns vanuit "Death Row" niet op de openbare radio werden uitgezonden en hebben een lastercampagne gevoerd tegen de uitgeverij die zijn boek, "Live from Death Row", heeft uitgegeven). Sabo's opinie over het rechtssysteem is "in" vandaag in de VS. Amerika is naast Japan het enige geïndustrialiseerde land waar de doodstraf nog in de praktijk bestaat, maar heeft 50 keer meer ter dood veroordeelden per inwoner dan Japan. Met de jongste ultra-rechtse verkiezingsuccessen is de trend alleen erger geworden. De gouverneur van Pennsylvania, Tom Ridge, heeft in het eerste half jaar van zijn ambtstermijn al zes maal meer executiebevelen uitgeschreven

dan in de acht jaar voor hem. Eén van die executiebevelen was voor Mumia Abu-Jamal. Op 17 augustus moest hij geëxecuteerd worden, maar onder internationale druk en door het werk van Weinglass en zijn ploeg is deze executie voor onbepaalde duur uitgesteld. De campagne voor de bevrijding van Mumia is ook een campagne tegen een repressief en racistisch rechtssysteem, tegen een natie die heel heil zoekt in repressie, die in het tijdperk van de "pensée unique" haar sociale problemen denkt te kunnen oplossen of vermoorden, voor een bevolkingsgroep die minder en minder neemt wat haar wordt opgedrongen en nog steeds op zoek is naar een weg om onder de onderdrukking uit te komen. Rechter Sabo, zoals te verwachten voor iemand die over een door zichzelf geleid proces moet oordelen, heeft Mumia geen nieuw proces gegeven. Op dit moment wordt Mumia's zaak in beroep beoordeeld voor het State Supreme Court van Pennsylvania, de instantie waar volgens ingewijden de meeste kans op een nieuw proces te verwachten valt. Als deze stap voor Mumia niets oplevert, kan hij nog naar het Federaal Supreme Court, waar hij waarschijnlijk niet meer dan een strafvermindering tot levenslang kan verwachten. Gouverneur Ridge heeft reeds laten weten dat hij eens de procedures afgelopen zijn en Mumia overal verloren heeft, niet zal aarzelen om een nieuw executiebevel uit te schrijven. De internationale campagne voor Mumia zal dus de komende maanden nog opgeschroefd moeten worden. Op 28 november is er alvast een internationale protestdag gepland. Door Mumia te redden, redden we een van de zeldzame belangrijke protagonisten van die groep mensen die niet vindt dat bestaanszekerheid moet wijken voor de vrije markt, dat armen arm zijn omdat ze lui zijn, dat zwarten arm zijn omdat ze dom zijn of dat kritische stemmen moeten wijken voor de repressie.

Jasper Walgrave

Voor meer info contacteer P. Terry, E. Pecherstraat 56, 2000 Antwerpen, 03 248.32.31

Mumia Abu-Jamal
AM 8335
SCI Greencounty
1060 R. Furman HWY
Waynesburg, PA 15370-8090
USA
Family & Friends of Mumia
PO BOX 19709
Philadelphia, PA 19163

Wees blij dat
u dit nog mag
lezen! Vele
anderen hebben
minder geluk

De bizarre wereld rond in 14 dagen

° **Dehaene** legt klacht neer bij de Jury voor Eerlijke Reclamepraktijken nadat het reclamebureau Saatchi & Saatchi een biddende Dehaene op een reclameposter voor Toyota liet afdrucken. Het mocht echter niet baten voor de heilige man. De bewuste reclame wordt voorgepagina-nieuws en een 'rel' kent dus toch nog succes.

° Een bestuurder van een Amerikaanse trein verlaat eventjes het geëffende pad. Balans: 74 gewonden en 1 dode. We beginnen haast geloven dat Amerika 'the land of all possibilities' moet zijn.

° De Belgische film 'Manneken Pis' van Van Passel kaapt op het 22ste Internationaal Filmfestival van Vlaanderen in Gent bijna alle prijzen weg: beste regie, beste actrice, beste acteur en beste film.

° In **Bosnië-Herzegovina** worden al voor de 36ste keer de wapens neergelegd tijdens het staakt-het-vuren. Ondertussen worden er opnieuw vredesbesprekingen ge-houden, voor de rest van Europa wel te verstaan.

° In Engeland sterft de bokser James Murray na een kamp om de Britse titel bij de **hamtan-gewichten**.

° In Nederland plant de stad Amsterdam een permanente, gecontroleerde **tippelzone**. Milieugroeperingen zijn erg onder de boompjes en hebben verzet aangetekend. Het stuit hen namelijk tegen de borst dat hiervoor 36 bomen dienen te worden geveld om plaats te maken voor de prostituties. Alsof we hiervan vult de boom vallen! In Nederland zijn wel hoger bomen gevallen.

° In Irak vielen de eerste presidentsverkiezingen uit in het voordeel van de gewezen president **Saddam Hoessein**. Dit is echter niet verwonderlijk als je bedenkt dat de stemming niet geheim was en dat er op elk stembiljet de naam van de kiezer stond vermeld. Zo'n 9000 helden, de smartlapper "En we gaan nog niet naar huis" indachtig, hebben het echter toch aangedurfd tegen Hoessein te stemmen.

° In Zuid-Afrika werd tijdens de controle na een paardenkoers menselijk **DNA-materiaal** ontdekt in één van de urinestalen. Reden: het paard was te nerveus, dus vond de stalknecht er maar niet beter op zijn (positief?) plasje in te dienen. Het paard mag geen betrekkingen meer onderhouden met de delinquent. Maar we hebben vernomen dat het dier zijn hoofd koel boven water houdt.

° **Willy Claes** is geen Secretaris-Generaal van de NAVO meer. Hij gaat echter niet zomaar naar huis. Zoals het een Minister van Staat betaamt, trapt hij nog wat na. Tijdens een druk bijgewoende internationale persconferentie haalt hij uit naar de Belgische instellingen, het koningshuis inclusief. Hiermee wordt Claes meteen gepromoveerd tot Minister van Straat. Al bij al niet slecht voor een carrièrejager.

° **Fidel Castro** wordt uitgenodigd om deel te nemen aan de viering van het 50-jarige bestaan van de Verenigde Naties. Hij kan op enig succes rekenen, maar ook op forse tegenwind. Zo wenst president Clinton geen onderhoud met de Cubaan; zelfs Castro's naar Amerika overgelopen dochter, Alvina 'No Castro, No Problems' Fernandez, ziet liever zijn hielen dan zijn tenen. Niet erg sociaal van de dochter, als je het ons vraagt.

° Nog in Amerika werden enkele rabiate **anti-abortus-groeperingen** veroordeeld tot het betalen van een fikse schadevergoeding aan een 60-jarige arts, die abortussen pleegde. Het gaat hier om een bedrag van 250 miljoen Belgische Franken. Wie nu nog durft te zeggen dat misdaad niet loont, verdient een geldbeugel te worden aangehaald aldaar waar de zon niet schijnt!

° In Japan ontwikkelt een anonieme computerprogrammeur een internetspel waarbij de spelers middels het beruchte 'sarin'-gas punten kunnen vergaren per dode of gewonde. Of er ook een gasmasker wordt bijgeleverd, vertelt de sadist er lekker niet bij.

° Het **Australische Ministerie van Volksgezondheid** verbiedt een sero-positieve vrouw haar huis te verlaten. Het huisarrest kwam er nadat de vrouw in kwestie, de maand na de vaststelling van haar besmetting, al met 5 mannen onveilige gemeenschap heeft gehad. "En we gaan nog niet naar huis" behoort al een maand niet meer tot haar favoriete liedjes.

° In een medisch centrum te Massachusetts (USA) woont tegenwoordig een wezen dat deels **muis**, deels oor is. Met dit experiment willen de plastische chirurgen nagaan of het gehoororgaan eventueel kunstmatig vervaardigd kan worden. Of de muis zelf oor heeft naar de verzuchtingen van de wetenschappers werd haar niet gevraagd.

° Ofschoon het bij Belgische wet verboden is, houdt het Belgisch Leger 120.000 **anti-persoonsmijnen** achter. We kunnen misschien al raden waarom? De militaire overheid doet ons wel lachen; alsof er in België maar 120.000 anti-persoonen in uniform rondlopen!

° De Belgische legerleiding wist reeds in maart 1994 over de **genocide in Ruanda**. Nu, om de feestgangers meteen gerust te stellen, de genocide is wel doorgegaan. En wij maar denken dat het weer de Duitsers waren, die van niets afwisten.

° Nadat hij in augustus jongstleden het sky-diven op marktrock verbood, sluit de **Leuvense burgemeester** een feestzaal in de historische kelders van het stadhuis. De man heeft echter nog meer op zijn kerfstok. Hij wil ook lunaparken, peepshows en sekshoops in het Leuvense aan banden leggen. Burgemeester's wegen mogen ondoordringelijk zijn, ze blijven echter paternalistisch.

° De werknemers van de NMBS zijn het spoor bijster. Er worden **spoorwegstakingen** aangekondigd. Dit is het gevolg van zware HST-investeringen en besparingen op het binnenlandse net vanwege de NMBS-directie. Misschien dat "En we kunnen nog niet naar huis" alsnog een hit wordt op het inlands perron.

° Frankrijk zindert nog na nadat bekend was geraakt dat een Franse chirurg al 11 jaar operaties uitvoerde zonder dat hij zelf wist dat hij **seropositief** was. Weer iemand, die van niets afweet. Is er misschien één competente dokter onder ons, die zonder problemen dementia preacox kan vaststellen?

° Nadat de Amerikaanse nieuws- en informatiezender CNN een **NASA-satellietfoto** uitzond waarop mooie wolkenlierten en lichtpuntes te zien waren, beliden tientallen enthousiaste Amerikaanse nieuwskijzers naar de zender. Ze meenden op de foto Jezus te hebben herkend, die bovendien een heiligenkrans op zijn hoofd had. Eigenlijk wilde CNN laten zien hoe NASA-medewerkers er voor de eerste keer in geslaagd zijn te achterhalen hoe sterren worden geboren. Ook deze medewerkers waren enthousiast, maar dan wel op hun eigen wetenschappelijke manier. We moeten evenwel het bewonderingswaardig opmerkingsvermogen van de Amerikanen niet onderschatten. Zijn zij immers niet nog altijd de enigen die Elvis nog dagelijks inkopen zien doen in hun lokale supermarkt te Roswell.

° Het boek 'De Tuin der Akademos' over de wordingsgeschiedenis van onze Alma Mater was nauwelijks verschenen, of het zorgde al voor enige controverse in de diverse Vlaamse dagbladen. De auteurs waren zomaar even vergeten de wegbereider en gewezen rector, Alois Gerlo, erin te vermelden. Medesamensteller, historica en huidige rector Els Witte heeft slechts zijdelings iets van de zaak vernomen. Maar er is nog hoop. Misschien is dit incident bij de 50-jarige viering van de instelling al lang vergeten, of de VUB zelf.

° Onlangs kaapten de studenten, Jo De Ro en Raf De Vos, de mandaten in de VLIR (Vlaamse interuniversitaire raad) weg. De toekenning van deze mandaten gebeurt normaliter als volgt: het BSG stelt de kandidaten voor en de SoR keurt de kandidatuur goed. Maar het BSG heeft er echter geen publieke rechtbaarheid aan gegeven dat deze twee studenten de VUB in de VLIR kunnen vertegenwoordigen. De SoR besliste echter met quasi-unanimité om Raf en Jo naar de VLIR te sturen, ondanks de vraag dat deze beslissing werd uitgesteld op basis van onregelmatigheden (!) in de procedure.

° Of deze twee heren op de 50-jarige viering van de VUB ook quasi-unaniem aanwezig zullen zijn weten we niet. We zullen er in ieder geval op toezien dat de beiden zullen worden vermeld in het tweede deel van "Om de tuin der Akademos geleid".

Wij gaan nu terug naar huis.

Hij was een grote fan van Houdini

Zanger Gogo Boys verdwijnt op raadselachtige wijze

De zanger van de popgroep The Gogo Boys is reeds drie maanden spoorloos. De speurders zitten met de handen in het haar, vele fans zijn radeloos.

De zanger van de popgroep de Gogo Boys, Herr Kull verdween drie maanden geleden op raadselachtige wijze. Zijn verdwijning werd het eerst opgemerkt door zijn buurman, Stijn Severeyns, bij het vrouwelijk publiek beter bekend als *Bambi*, door anderen meestal aangesproken met *Stekke*. "Ik miste plotseling iets. In het begin wist ik nog niet goed wat, maar dan op een keer zag ik het: den *Butthead* was weg." Over de

reden van zijn verdwijning kon Stijn ons echter geen verklaring geven. "Hij deed wel wat raar, maar dat heeft hij altijd al een beetje gehad. Allee kom, hij zag er toch heel normaal uit de laatste dagen." Ook de buur van Herr Kull merkte niets abnormaals op: "Ik zag niets abnormaals aan hem."

Volgens insiders uit de vriendenkring van Herr Kull is het zelfs vreemd dat hij plotseling niets meer van zich laat horen. "We hadden eerder verwacht dat Spiep zou verdwijnen, aangezien die de laatste tijd raar doet", aldus Stekke, "maar daar geraken we niet van af."

Gogo Boys

Herr Kull was reeds van hun prille begintdagen *leadsinger* van de Gogo

Boys. Zijn knappe *body* en frivool stemgeluid konden vele fans van de groep bekoren en vooral onder het vrouwelijk geslacht vond hij vele aanbidders. Daarom werd door sommige al geopperd als zouden jaloerse medemuzikanten hem gelijkwideerd hebben, om zo meer in de belangstelling te komen. Dit bericht wordt echter formeel ontkend door Gogo Boys gitarist Ervin de Spacepig. "Ik heb hem al eens eerder drie dagen lang vastgebonden onder mijn bed gelegd, maar dat sliep toch niet zo goed. Nee hoor, zoiets doe ik nooit meer." Ook drum-mer Myz Sloager ont-kent alle betrokkenheid. "Ik heb het paneel van de Rechtvaardige Rechters al in mijn kast staan. Ik heb geen

plaats meer om daar nog iemand bij te steken." Dat Herr Kull en gitariste Lieve geen beste maatjes zijn, nadat eerstgenoemde probeerde zijn haar te styleren met haar krullang, is algemeen geweten. Is dit een reden voor wraak? "Nee zulle," aldus Lieve, "mijn krullang is trouwens toch kapot sinds Gogo Fred er zijn kat mee bewerkt heeft." Gogo Fred, de bassist van de suksesformatie, is de enige die nogal raadselachtig reageert op de vraag of hij weet heeft van de verblijfplaats van de zanger. "Wie zoekt, die vindt", aldus de snaren-plukker, "dat vind ik nu eens een goed Jommeke-verhaal."

Speurders

De vele speurders staan voor een raadsel. Tot nu toe ontbreekt ieder spoor. Althoewel dagelijks vele tips van verontruste fans binnenvallen bij politie en

rijkswacht, weet men nog steeds niets meer over deze zaak. "We werken nu met de modernste methodes" zegt commissaris Roos, "we hebben onlangs nog twee nieuwe verrekijkers en een speurhond gekocht." Doch dit allemaal zonder resultaat.

De bekende speurder en oud-koloniaal in-specteur 'Qu'on-traux l'heure' zou echter iets op het spoor zijn. "Onlangs vond ik een paar van zijn snorharen voor een schoonheidssalon."

Eén man echter vind de verdwijning van Herr Kull niet zo abnormaal: Spiep. "Butthead was toch al lang een grote fan van Houdini", aldus ons joviaal langharig gemeenteraadslid. "Wat mij echter veel meer zorgen baart is de rupsenplaag die we deze zomer gaan krijgen." (MC)

HET GROTE ONGEDULD! '95

Voor de vierde keer - wij hadden een zelf niet verwacht - organiseren wij het Grote Ongeduld! Het festival dat stilaan vaste voet krijgt binnen de schare van filmfestivals in België. Opnieuw vertonen wij de eindwerken van alle filmscholen. Ontdek wat de jongste telgen van de Belgische film-familie in hun mars hebben. Kom zien wat deze nieuwe talenten in hun mars hebben.

woensdag 8 november 1995-Aula Q
inkom 100bf.- vanaf 19u

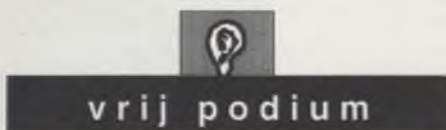
VRIJE VIDEO

Zoals het vrij podium één manier is waarop de studenten zich uiten, is video een ander medium dat de laatste tijd makkelijker in gebruik is geworden en waar heel wat mee geëxperimenteerd wordt.

Vandaar dat elke maandag, wanneer er geen vrij podium is, het *Kultuurkaffee* omgedoopt zal worden tot videozaal.

Elke student die wil kan op aanvraag zijn kortfilm vertonen. Graag hadden wij die film in ons bezit, de maandag ervoor. Afleveren op de Dienst Cultuur. Wij hopen dat het iets meer storm loopt.

maandag 20 november en 4 & 18 december
Kultuurkaffee-vanaf 21u

VRIJ PODIUM

Onbekend is onbemind. Een gezegde dat in het *Kultuurkaffee* niet van toepassing is. Naar goede traditie organiseren we tweewekelijks op maandagavond een vrij podium. Concerten, toneel, poëzie, acrobatie, ... alles is mogelijk.

Dit jaar is het vrij podium meer dan een lokaal gebeuren binnen de V.U.B. Elke editie wordt vanaf nu afgesloten door één of meerdere telgen uit de Belgische rockscene. Maandagavond in het *Kultuurkaffee*: de bakermat van nationaal talent!

Heb je verborgen talenten die je aan een enthousiast publiek wenst te tonen? Aarzel dan niet en neem zo snel mogelijk contact op met de Dienst Cultuur. Bereid je alvast voor op het venijnige beest 'plankenkoorts' genoemd...

27 november en 11 december 1995 en
5 februari 1996-vanaf 21u

KULTUURKRANT

DIENT KULTUUR
02/629 23 25 - 23 26

BENJAMIN DE MEYERE

Iedereen weet sedert mensheugenis dat kippen geen tanden hebben. Nochtans neemt Benjamin ons bij de neus, hij wil ons doen geloven dat deze gevogelien er de snavel vol van hebben. In een tijdperk van spitstechnologie wil deze schilder, geboren in het jaar waarin de mens voet op de maan zette, ons aantonen dat Walt Disney ongelijk had wanneer hij helden maakte van de drie biggen. Voor hem is de werkelijke held van dit verhaal de wolf en zouden de drie roze kompanen beter in zijn bord belanden om te boeten voor hun stompzinnigheid. Met de hulp van archaisch penseelwerk en olieverf geeft hij boeiende wendingen aan denkpatronen waar men niet eens bij stilstaat. Indien u een beetje kenner bent en indien u de werken van deze kunstenaar van dichtbij bekijkt, ontdekt u al snel de oplichterij: het zijn geen foto's maar schilderijen! Benjamin Demeyere is een oplichter, hij wil ons doen geloven dat het in deze tijd nog mogelijk is om ernstig te zijn met een glimlach.

Vernissage : woensdag 22 november 1995
van 12u30 tot 14u30 en van 18u30 tot 21u30.

22 november tot 21 december 1995 - Galery'

'LIVRES D'ARTISTES'

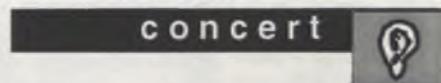
Het exposeren van boeken in een bibliotheek is een evidentie.

Minder evident wordt het als deze boeken een creatie zijn van rasechte kunstenaars, die hun eigen artistieke visie geven op 'het Boek'.

Na Strasbourg, Gent en Mulhouse krijgt de Centrale Bibliotheek van de Vrije Universiteit Brussel de eer deze pareltjes van hedendaagse boekcultuur aan haar publiek te tonen.

vernissage : woensdag 22 november 1995 vanaf 18u30 tot 20u00.

22 november 1995 tot 6 januari 1996
Centrale Bibliotheek

GINO LATTUCA 4-tet

Lattuca (van Italiaanse afkomst en in Bergen geboren) leerde trompet spelen bij André Marchal in het conservatorium van datzelfde Bergen. Reeds snel werkte hij samen met het Nationaal Orkest en het orkest van de RTBF. Na een opvallend concert op Jazz Middelheim in 1983 gaat hij zich verder verdiepen in de jazz en speelt o.a. met Paolo Radoni, Kris Defoort, Charles Loos, Fred Van Hove, Bruno Castellucci, Judy Niemack, etc. In 1992 brengt hij de CD 'My impression' uit met Herr, Hadzi en Verderame. Met een deels nieuwe bezetting brengt hij een bloemlezing uit deze CD.

Gino Lattuca: trompet, bugel - Ivan Paduart: piano -
Théo De Jong: bas - Mimi Verderame: drum

donderdag 9 november 1995-Kultuurkaffee
inkom gratis-21u

SHIRLEY ANN HOFFMANN

Shirley Ann Hoffmann is een dame die weet wat puurheid betekent. Songs zonder franje, begeleid met een simpele accordeon en enkele samples. Mevrouw Hoffmann neemt ons mee doorheen de jungle van de muziek, en biedt meesterwerken uit de meest diverse genre's. Shirley Ann Hoffmann: van Canadese furie tot Bohemian Brass Band, met vele stops onderweg...

donderdag 16 november 1995
Kultuurkaffee-inkom gratis-21u

(Vervolg van p. 2)

te ver leiden maar ten eerste bleef de SoR bij zijn standpunt: geen verhoging tout court en bovendien is de verhoging enkel doorgevoerd (door de Raad van Bestuur) bij de interuniversitaire VAO's (190 studenten, waarvan de studiekosten in bijna alle gevallen gedragen worden door bedrijven).

Een andere misleuk betreft de indexering van de inschrijvingsgelden. Het was een algemene vergadering (zo'n 250 man) die toen vrijwel unaniem voor stemde (ikzelf onthield mij) onder druk van het hierop van toepassing zijnde decreet. Nog erger: ROI meent dat de beweging groeit en dat de aldus verhoogde waakzaamheid ons, studentenvertegenwoordigers, zorgen baart. Persoonlijk hoop ik dat de beweging groeit, en wat die waakzaamheid betreft: het is een van mijn mooiste dromen te leven in een waakzame maatschappij, voor mijn part komt er zelfs een revolutie (zelfs al maak ik op dat moment deel uit van de omver te werpen bureaucratie). Spijtig genoeg zijn de meeste dromen bedrog, en merk ik keer op keer dat de beweging niet bestaat en dat die honderd studenten die zich (elk in overeenstemming met hun respectievelijke gedachtegoed) dag in dag uit voor deze universiteit inzetten, onder mekaar ruziet, terwijl de rest slaapt (waarvan zouden zij dromen?).

Ja, ik heb soms het gevoel niets nuttigs uit te vreten. Ja, ik voel me soms opgeslorpt door een log systeem. Inderdaad, compromissen sluiten doet soms pijn. En vooral, ik voel me soms heel eenzaam (waar blijft de feedback van de 'basis', wie interesseert zich echt voor mijn verhaal). En toch... SOMS... ja SOMS weet ik het weer, ik wil actief meewerken aan nieuwe initiatieven, waakzaam zijn en mijn idealen verwezenlijken. En MEESTAL, VEELAL ben ik ervan overtuigd dat deze universiteit op een tot nog toe ongeëvenaarde manier sociale diensten verleent aan haar studenten.

Nu even serieus:

Vermits de verkiezingen voor zowel de Sociale Raad als de Raad van Bestuur voor de deur staan hoop ik de electorale strijd voor te zijn door nu reeds een aantal topics aan te halen die zeker in de 'verkiezingsstrijd' aan bod moeten komen.

Info for all

De informatiedoorstroming is nog steeds niet optimaal. Toch kan ik de studenten die beweren totaal on geïnformeerd te zijn niet begrijpen. Sinds jaar en dag vind je in de studentagenda heel wat uitleg bij de werking van de bestuursorganen, deze worden bovendien jaarlijks aangevuld met nieuwe initiatieven zoals de zangfaculteit en het Vub-ensemble. Bovendien krijgen alle eerste-generatiestudenten meerdere brochures voorgeschoteld én zou elke student het wel en wee van de Sociale sektor moeten kunnen volgen in 'De Moeial'. Ik zeg wel 'zou', vermits deze studentpublicatie ondanks een vertegenwoordiger in de SoR en een jaarlijkse subsidie van 300.000 frankens er niet in slaagt op een adequate manier verslag uit te brengen van de werkzaamheden van deze, door studenten geregeerde, raad. Ik pleit er dan ook voor dat de studentenvertegenwoordigers een vaste rubriek in 'De Moeial' krijgen toegewezen. Verder is er niet zolang geleden beslist tot aankoop van valva, die op elke faculteit dienen

geplaatst te worden en waarin de verslagen van de SoR ter inzage zullen worden uitgehangen. En zelfs daarbij mag het niet blijven...

Analoog aan het 'Bureau des Etudiants Administrateurs'(ULB) kunnen de VUB-studentenvertegenwoordigers heel binnekort hun eigen lokaal betrekken. Waar ze mekaar nu één keer per week op voorbereidende vergaderingen ontmoeten, in commissies en degelijke meer, zullen ze in de toekomst veel gestructureerder te werk kunnen gaan. Dit zal ongetwijfeld resulteren in een verbeterde informatiedoorstroming zowel onder elkaar als naar alle andere studenten toe.

Kiezen moet je doen

Het kiesstelsel dat van kracht is op deze universiteit moet worden aangepast. Een aanzet hiertoe werd gegeven door Geert Acke die destijds als enige verkozen voor Vubratie in de SoR zetelde. Voornoemde 'tegen-Lijst' strandde qua aantal stemmen net onder de 'Studenten Voor Studenten' en werd aldus geconfronteerd met het onrechtvaardige stelsel. Echter, het stelsel is ook niet ontworpen voor lijsten. Er wordt op individuen gestemd, en de zes met de meeste stemmen zijn verkozen. Nu is het wel handig je te groeperen, en gezamenlijk promotie te voeren. Vandaar dat bijvoorbeeld een collectief van praesessen (cfr. SvS) bijna niet te verslaan is. Men kan het kiessysteem wel afstemmen op lijsten, maar dat zal uiteindelijk leiden tot een ideologische confrontatie tussen Jongsocialisten, LVSV'ers, het MLB en in het beste geval enkele kreatievelingen. Stel u de aannemelijke hypothese voor waarbij ze allen verkozenen leveren, wat wel sympathiek schijnt te lijken, doch ten eerste de essentie ondermijnt: een eensgezind sociaal beleid voeren voor studenten, en bovendien geëngageerde studenten bijna verplicht zich te binden aan bestaande, verrotte partijstructuren. Mijn hoop is gevestigd op een stelsel dat de voordelen van beide uitersten in zich heeft. Hiertoe wil ik, net zoals ik reeds vorig jaar stelde, het bestaande voorstel dat werd uitgewerkt door Kris Deschouwer en Geert Acke opnieuw opdienen.

De huidige 'De Lijst', het platform waarmee ik me ook dit jaar heb geassocieerd, is echter niet meer te vergelijken met SvS. We trachten nu de meest geëngageerde studenten van gevarieerde strekkingen te verzamelen. Dit gebeurt op vergaderingen waartoe wordt opgeroepen via affiches en waarop zeer weinig respons komt. Ons gezamenlijk programma is het uitgangspunt, waarnaast elke kandidaat zijn eigen accenten kan leggen.

Ik ben hoedanook verheugd dat er dit jaar meerdere lijsten naar de gunst van de kiezer zullen dingen. Laat me toe te wensen dat het een eerlijke strijd wordt... en dat de beste mogen winnen.

Bart Temmerman - Sociale Raad Studenten

Censuur!

BSG-AGENDA**Zaal**

do	9/11	PK
vr	10/11	ISAVUB
zo	12/11	KINEKE BABA
ma	13/11	WK
di	14/11	LWK
wo	15/11	KEPS
do	16/11	HILOK
vr	17/11	ULB Sociologie
zo	19/11	BSK pré St-Vé TD
ma	20/11	BSG
di	21/11	PPK Top 100 TD
wo	22/11	M&E + optreden: Oortcloud
do	23/11	WK
zo	26/11	KEPS Cantus
ma	27/11	PERS
di	28/11	KIS
wo	29/11	CAMPINA/ZWK
do	30/11	HLB

Film

do	9/11	AI	Nell (Qc)
ma	13/11	JS	Rouge (Qb)
		Pajotteland	Indecent Behaviour (Qd)
di	14/11	De Krant	? (Qb)
		KIS	A Bronx Tale (Qd)
wo	15/11	Pajotteland	The Quick and the Dead (Qb)
		BTS	Léon (Qc)
		HLB	? (Qd)
do	16/11	M&E	Stomme film met begeleiding (Qc)
			? (Qb)
ma	20/11	ISAVUB	Malice (Qd)
di	21/11	ZWK	Heavenly Creatures (Qb)
wo	22/11	OP	Dumb and dumber (Qc)
		CAMPINA	Quiz show (Qb)
do	23/11	FK	Waterworld (Qc)
		HILOK	Farinelli (Qb)
ma	27/11	KEPS	The Lion King (Qd)
		KBS	The Legends of the Fall (Qb)
di	28/11	FA	Carrington (Qd)
		BM	4 Weddings and a Funeral (Qb)
do	30/11	GK	Disclosure (Qc)
		LIA	

!MUSIKALITIS!**VUB MUSIC CONTEST**

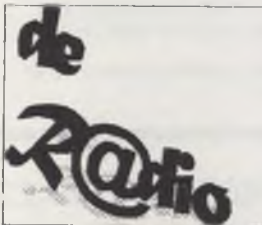
BSG en Dienst Cultuur organiseren in de week van 18 maart 1996 voor de eerste maal MUSIKALITIS. Deze muziekwedstrijd, die openstaat voor alle muziekstijlen, is toegankelijk voor de leden van de VUB-populatie. Dus zowel studenten als personeel kunnen deelnemen.

Ben je geïnteresseerd? Stuur dan uiterlijk voor 1 januari 1996 een democassette met maximaal 3 nummers naar BSG-VUB, Pleinlaan 2, 1050 Brussel.

Vergeet vooral niet de groepsnaam, contactpersoon en -adres duidelijk te vermelden.

Veel succes!!!

Voor verdere inlichtingen zich wenden tot het BSG-lokaal (Gebouw Y) of op Tel.: 02/629.23.30 of Fax: 02/629.23.27

De R@dio zoekt mensen om zich te engageren in de avondprogrammatie die loopt tussen 20u en 24u. Suggesties kan men kwijt in het bakje van De R@dio bij het BSG of men kan hen e-mailen (deradio@igwe1.vub.ac.be). Of men kan bellen naar Wim De Borger op het nummer 02/751.44.83.

Bericht van de facultaire kringen:

Is het nu eindelijk niet hoogdringend tijd dat alle facultaire kringen van de VUB ten volle naar waarde worden ingeschat? Het zou nu toch al wel overduidelijk mogen zijn dat de facultaire kringen een belangrijke functie uitoefenen in de universitaire gemeenschap. We doelen daarbij voornamelijk op het opvangen van de (nieuwe) studenten en de sociale rol die wij vervullen. Voor de goede werking van de facultaire kringen is het absoluut noodzakelijk dat wij over een lokaal beschikken. Want facultaire kringen hebben een ruimte nodig om de communicatie en samenwerking met andere organen mogelijk te maken, voor het opslaan van materiaal, voor het beheren van archieven, voor het uitbaten van een cursusdienst, enz. De faculteiten en andere organen weten de facultaire kringen steeds te vinden als ze hulp kunnen gebruiken, maar ons allemaal van een deftig lokaal voorzien is te veel gevraagd. Vandaar onze gezamenlijke eis om de KEPS, de Kring der Economisvhe, Politieke en Sociale Wetenschappen en de LWK, de Letteren en Wijsbegeerte Kring een lokaal toe te wijzen.

DE KRANT

nodigt U uit op haar

Bijzondere Algemene Vergadering

dinsdag

14 november 1995

12 uur

lokaal G022

Agenda

> Statutenwijziging met het oog op de integratie van Zoonin Politikon

> Bespreking van de toekomstige werking en financiering

De Moeial

Tweewekelijks studenten-tijdschrift van de Vrije Univer-siteit Brussel in samen-werking met het Brussels Studentengenoetschap, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur.

Pleinlaan 2, 1050 Brussel
tel. 02/629.23.38
fax 02/629.23.62

redacteur
(ed. hoofd)
Michel Van Hoof

Redactie

Tom, Sami, Michel,
Haroun, Domenico, Ruben,
Sjoonie, David, Dirk,
Werner, Fred, the nanny

Medewerkers

Seppie, Saskia, Anna, Jurgen,

Wisselwerking

Geert Rondou, Maarten
Wim Castermans, archief

Verantwoordelijke uitgever

Domenico Vaccaro
Pleinlaan 2, 1050 Brussel

De Redactie is niet verant-woordelijk voor artikelen van het BSG en VO.